

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1441/2015
11.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Миломира Николића, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарице, чланова већа, у парници тужиоца М.У. из Ш., чији је пуномоћник З.Ј., адвокат из С.П., против туженог Љ.М. из Ј., чији је пуномоћник Е.Ј., адвокат из Б., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1638/14 од 04.06.2014. године, у седници одржаној 11.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној по основу члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1638/14 од 04.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду, Судске јединице у Обреновцу, П 1133/12 од 16.10.2013. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, као ванкњижном власнику посебних делова некретнина уписаних у листу непокретности бр. ... КО Ј., саграђених на кп.бр. ... КО Ј., које представљају пословни и стамбени простор у стамбено-пословном објекту спратности Су+П+4, преда у посед – државину испражњене од свих лица и ствари посебне делове који су прецизно означени по намени, броју и површини у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 65.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1638/14 од 04.06.2014. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, због разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Врховни касациони суд није прихватио предлог туженог за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној по члану 404. став 1. ЗПП, јер је оценио да није испуњен законски услов за њену примену. Према садржини и правном дејству ове одредбе посебна ревизија се не може изузетно дозволити због еветнуално учињене битне повреде одредаба парничног поступка. Она је резервисана само за разлоге који се односе на погрешну примену материјалног права, са посебним условима да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. У наводима ревизије тужени претежно указује на постојање битне повреде поступка због повреде његових права на приступ суду и изношење одбране (због тога што није саслушан у својству странке). Делом се његови наводи односе на чињенична питања (због мањкавости доказног поступка). Ни један од ових разлога не чини иначе недозвољену посебну ревизију изузетно дозвољеном.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11) и чл.13. и 14. у вези са чланом 23. ст.1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/2014) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/2014), којом је измењена одредба члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 14. истог закона, којом је измењена одредба члана 404. став 2. ЗПП прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. члана 404. ЗПП одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11...), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. Према ставу трећем истог члана ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања овог закона.

У конкретном спору тужба ради предаје у посед поднета је 27.04.2012. године. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 310.000,00 динара и та вредност није мењана до окончања поступка пред првостепеним судом. Спор је правноснажно окончан другостепеном пресудом донетом 04.06.2014. године.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП (којом је новелирана одредба члана 403. став 3. ЗПП).

На основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**